

Передплата

на «РУСЛАНА» виводить:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 170 кор.

За границею:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі члени по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска» — з Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорушчини). Експедиція місцеві в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Далекі відгуки.

З далекого Сходу наспіла коротка вість, яка викликає довгий ряд рефлексій. Полагоджена позірно справа китайского повстання пригадала ся наново Європі. Концерт європейских держав, який піддержувано безнастанно дипломатичними строїтелями, аби не розійшов ся, тепер заскреготів диссонансом. А почин до сего був ось який:

Тепер минає вже речинець, в яким європейські війська повинні були уступити ся з пристани Тіентсіну, що в початком дороги до Пекіну, а консулі повинні були управу сего міста віддати в руки китайских властей. Правительство богдыхана додержало услівій умови, підписаної амбасадорами і небіщиком Лігунгчаном, отже нема жадної оправданої причини до дальшої проволоки евакуації Тіентсіну. Однак Німеччина предложила аж 24 услівій, під якими може наступити евакуація. Межи ними є жаданє, аби китайські війська не квартирували ся близше Тіентсіну, як на округ 50 кілометрів, аби китайський губернатор приміював ся до вказівок консулів і др. Всі ті услівія мають бути доконечні з осторожности перед небезпечністю боксерского руху, який ще завсїгди має багато прихильників між китайским населенєм.

Услівія Німеччини були довший час предметом спору амбасадорів. Росія і Китай відкидали їх рішучо, Франція старала ся їх ігнорувати. Але надійшов речинець, а евакуація мимо домагань китайского правительства, всеж таки не наступила. Нарешті послідної суботи мала відбутися рішаюча конференція амбасадорів. Але коли они зійшли ся на засіданє, російський представитель надіслав письмо, в яким повідомив, що Росія вже відкликала свою залогу з Тіентсіну і до того самого взиває другі держави, застерігаючись, що колиб они сего не вчинили, то Росія не піде з ними. Коли відчитано се письмо російского амбасадора, китайські заступники заявили прямо, що не приймають жадних услівій, а французський амбасадор зараз таки відїхав домів.

Супроти світового імперіялізму Німеччини, який проявляє ся так ярко навіть в промовах самого цісаря, не диво, що як-раз Німеччина приняла на себе ролю провокатора Китаю, бо Англія, хотїя поводить ся тими самими інтенціями, ще після бурської війни дуже обезсилена, а надто занята коронаційними приготівками і теперішню недугою свого короля. З другої-ж сторони Росія зискала певно на популярности в Китаю, що показала ся словною і додержала вірности в заключеній умові. Однак коли розглянемо ся між причинами сего диссонансу, то ся подія виявить ся нам лише одним огнивом в довгій ланцуху взаїмних забігів о узисканє рішаючого впливу і переваги в китайским царстві.

Революційний рух в Китаю кітлує ще завсїди, а тепер навіть бере гору. Та ко-

ли в полудневім Китаю єго підносять новатори-поступовці, які зіткнули ся з європейскою культурою і хотїли-б використати єї для власного краю в цілі реформи, то на півночі розвинула ся страшна ненависть до всього, що європейске, що чуже і незгідне з духом і поняттями Китаю. Росія, яка має більший вплив ча північний Китай, не здержує того руху, ба навіть пособляє єму, раз тому, що тепер она ще не в силі буда-б дати Китаєви реформи і визискати єго в торговельних і культурних цілях, а по друге, що в єї інтересі лежить, щоби сусідуючий з єї посілками Китай був розбитий, темний, визискуваний і слабий. При Росії стоїть Франція, а з ними симпатизує цілий Китай, який не бачить в них хищих наїзників, але спокійних сусідів. Противно-ж Німеччина і Англія пруть до реформ всею силою на кождім поли, особливо на адміністраційнім і мілітарнім, щоби зі зміцненєм Китаю укоротити вплив і значінє Росії, а собі тим самим отворити можливість експлоатації богатих китайских країн.

На такий спосіб сей глибокий відгук який долетів до нас з далекого Сходу, можемо уважати за легкий гуркіт зближаючої ся бурі на китайским овіді.

З польської праси.

Про вшепольську ідею, відозвав ся зі своєю гадкою і «Przedświt», виспавши ось що: Передовсім уважаємо розмірно скорє розширенє сеї нової гадки в нашій євспільности корисною проявою. Не тому, немов би вшепольнізм посідав знамениту програму і в практиці вибирав средства, в даній хвилі найліпші. Противно, він похиляє дуже в однім і другім напрямі, а маючи найбільше прихильників межи молодіжкою і людьми легко запальними, надто похопними до «політики жертв і діл», навіть мимо волі керманівців, приносить дуже часто одиницям, а нераз і загалови дуже поважні шкоди. Мимо того *зачисляємо єго зрїст до корисних знамен*, бо він доказує, що наша євспільність домагає ся чогось більше, чим на коротку мету обчисленого опортунїзму, що нарід глядять дальше, чим замкнені в парламентарних борбах і закулісових укладах заводові політики. Велике вражінє, яке викликала брошура проф. Охенковского і сильне заінтересованє ся вшепольскою демокрацією, се дві події, належачі до тої самої категорії і вказуючі на ту саму тенденцію, се доказ, що *польський нарід потребує вже віднови програми*, створеної краківскою школою перед близько сорок літами. А що євспільність клонить ся до розширеня єго, хотїя фактична політика ділає радше стїсняючо, се видко з розширеня вшепольнізму і се власне є корисною проявою.

Против руских гімназій взагалі, а особливо против ново основуючої ся в Станиславові уряджують польські дневники нагїнку при помочи «Галічавіна». Пожадану нагоду подала їм прогулька учеників рускої гімназії у Львові на Чорногору під проводом своїх чотирох професорів. Іменно в памятковій книзі польского «чорногорского дому» вислав якийсь ученик ось який вірш:

Давно було се, не гостина
Був твій до нас прихід, ту, Ляше!
Тебе привадила країна
Розкішная, богацтво наше.

І гнет на штуки розривати
Почав ти добичу пригїдну,
Панам вельможним роздавати
Богату нашу землю рїдну!

І ляцкі діти, мов ворони
Землицю нашу гет насїли
І кровю рускою загопи
Землиці сеї обкипіли!

Хоть татарва гнетла нас клята,
Завзятий Лях на те не глянув,
Та замість підоймити брата,
Він твердо їму на груди станув.

Признаємо, що як вид жидівского Яремча, так і гостина в польским домі під Чорногорю могла вражливій душі молодого поета насунути сумні історичні рефлексії, але по нашій думці треба було вибрати одно з альтернатив: або не приймати гостини в тім домі і то даром для цілої прогульки, або не вписувати таких історичних рекримінацій у книгу своїх гостеприймців. Тим більше було се лишне, що подало причину польским дневникам накинути ся на професорів, які проводили вандрівці та імпутовати прямо їм самим єї дописки і сконструувати з тих даних загальний закид против руских гімназій, який містить ся в заголовку дотичної статі «Dziennik-a polsk-ogo»: Gdzie i jak wychowują się hajdamacy?

Д О П И С ь.

З Тернополя.

(Будова церкви і «Народного Дому».)

Вчитавши у «Руслані» допись з Тернополя, в котрій між иньшими говорить ся про будову церкви та «Народного Дому», в котрій то дописи Ваш, здає ся, таки кореспондент принїс кадило тутешному о. парохови та рускій інтелїгенції, я беру за перо, та прошу о місце у «Руслані» для тих кілька моїх слів

Передовсім я є противником сего, щоби публичні справи представляти все лише з їх добрих сторін, а всякі слабї сторони та нерадївїсть тих, у котрих руках оли почивають, скривати, щоби, мовляв, тим лише справи не ослабити та не зражувати людей. Сеї гадка ошибочна, а публичне піднесенє хочби не знати яких блудів мусить причинити ся все до їх уздоровленя.

Автор дописи з Тернополя належить, здає ся, до тих людей, що лише усе хвалити вмїє. А тим часом справи ним піднесені як-раз на похвалу не заслугоють. І так справа будови церкви сить твердим сном. Комітет для будови церкви, в котрім, по гадці автора руска інтелїгенція тернопільська має розвинути живу діяльність, не дає ніякого знаку життя і від кількох літ не мав ані одного засіданя. А справа будови церкви ту у нас вельми пекуча. В ведїлю в церкві немислима тіснота так, що з тої причини молодїж рускої гімназії і реальної школи слухає недільного богослуженя у шкільних капличках та вже завчасу учить ся відчувувати ся від церкви. Розумївсь, що і много руских вірних з тої самої причини шукає заспокоєнє своїх ду-

шевих потреб по костелах. А коли /о дамо, що тутешнє руске духовенство усе дуже радо бере участь у всяких процесиях та парадах, устроюваних тутешними латинськими ксьондзами та єзуїтами, а як-раз обрахованими на рускі «душички», то і не дивниця, що число тих душичок у нас маліє, а у них ростє.

Чия в тім вина, що той комітет не дає знаку життя, я не беру ся судити, констатую однак, що в тій справі ніч а ніч не робить ся, а про худову церкву ніхто й не гадає. Тому вістка подана часописями, що в Тернополи приступають до будови церкви, єще передчасна, — а єсли так дальше піїде, то не скоро она і здійснить ся.

Так само стоїть справа і з будовою «Народ. Дому», а інтелігенція наша не є так сильно нею занята, щоби то було причиною єї байдужности що-до будови церкви. Ціла діяльність Дирекції «Народного Дому» обмежилась на одним одиноким засіданю, та на справленю 200 пупок до збираня грошей, котрі спокійно починають в скрини у директора Товариства.

Тому не належить хвалити те, що на похвалу не заслугоє. Такими похвалами і найліпша справа забагнить ся.

Се й було причиною, чому уважав я за потрібне ту допись по часті справити. Може мої слова, згідні з правдивим станом річи, спонукають дотичних людей до більшої діяльности.

Veru.

На рускі потреби.

Бюджетова комісія ухвалила на р. 1902 між иньшими:	
Для Товариств дяків трех епархій по 200 К	600 К
„ СС. Службениць в Кристинополи (на будову новіцїату)	2.000 „
„ ОО. Василян на будову новіцїату в Крехові	2.000 „
„ Руского театру під зарядом «Рус. Бєсїди» крім дотеп. підмоги 14.500 К на 2-ге піврічє 1902.	2.000 К
На рускі шкільні книжки	12.000 „
Для часописи «Учитель»	1.000 „
„ товариства «Просвіта»	6.000 „
На «Посланик» і місїйні книжочки	800 „

ЮРИЙ КМІТ.

На термін.

(Дальше).

Чортова Скала 19. VI. 1894.

Дорога Юлю!

Нині одержав я від Тебе пакунок. Щиро дякую за всьо, а за красну, дуже красну сорочку таки цілую. Трібував я єї нині на собі. Шкода лише, що в шні трохи за вузька, жалую, що мов біднятко напрацювало ся, а робота не випала вновні так, як треба. Розумнійше, гадаю, було би, піднімаючи ся такої тяженької праці, тоб то вигафтовування і вишиваня сорочки, перше взяти з мене міру, або написати про неї до мене. А тоді не мав би я єлів Тобі на подяку, та я й так щиро дякую в гадці, що — аби Тобі дав Бог лише здоровля — на будучину будеш розумнійша і все буде дуже добре.

Ти ще, мов серденько, питаєш ся, чи мавш їхати до Львова лічити ся? Коли Твоєму здоровлю сього конче потрібно, то їхати чим скорше й ратувати ся, як лише можна. Здоровля — перша річ! Я не спиляю Тебе; на се вислав я Тебе. Роби, що вважаєш за добре для себе. Прикро воно вправді й жалє, що ми не вміли пригосподарувати бодай стілько, аби мати на лиху годину, от як тепер Тобі потреба, а мусимо — немов би ми сидїли на бурку —

Для Наук. Тов. ім. Шевченка: на Руск. Іст. Бібліотеку	1.000 К
на археогр. комісії	3.000 „
на науков. виданя	4.000 „
для етногр. комісії	1.000 „
на етногр. експедицію	1.000 „
Для часописи «Дзвінок»	400 „
„ СС. Службениць в Жужели	200 „
„ Інститута дівчат в Перемишли	400 „
звичайну підмогу	400 „
надзвичайну підмогу	2.000 „
Для Рус. педаг. Товариства на укр. рус. бібліотеку	600 „
„ Рус. педаг. Товариства на зїзд педагогічний	200 „
„ Рус. педаг. Тов. для рус. виділ. школи ім. Шевченка	6.400 „
„ ОО. Василян на видавництва реліг. моральні	400 „
„ церк. комітету в Галичи на реставрацію (остатна рата)	2.000 „
На реставрацію церкви катедр. в Станиславові (ост. рата)	4.000 „
Для женьської школи СС. Василян в Яворові	1.600 „
„ інтернату СС. Василян у Львові	1.000 „
Рускі захоронки будуть обділені з гуртв. суми на захоронки піднесеної тепер на 5.000 К, рускі бурси з гуртв. суми 10.000 К, рускі інтернати з гуртв. суми 12.000 К, рускі Соколи з гуртв. суми 4.000 К, рускі акад. товариства з гуртв. суми 2.800 К, рускі то ариетва шкільної помочи з гуртв. суми 1.200 К, «Львівський Боян» буде наділений з гуртв. суми 3.000 К, «Сельський Господар» в Олеску з гуртв. суми 4.000 К призначеного до розпорядимости Виділу кр.; для п. Шараневичевої одноразовий додаток в сумі 720 К як вдові б. консерватора.	

НОВИНИ.

— **Календар.** В суботу: гр.-кат. Евсеїя, Юліяні; рим.-кат. Кирила і Методія. — В неділю: гр.-кат. Агриппина; рим.-кат. Ісайї.

— **Від Адміністрації.** Прєсимо наших ВП. Передплатників, відновити передплату і вирівнати залєглости, бо на кредит не будемо посилати часописи.

— **Тарасове сьвято в Перемишлянах.** В неділю дня 13. липня с. р. о год. 8. вечером, в садї капіновій в Перемишлянах, відбудє ся *вечерок музикально-вокальний* в честь 41. роковин смерті Т. Шевченка з отсею програмою: 1. Вступне

слово, др. К. Давидович; 2. Лисенко: «Ой пуцу я кониченка», тріо з хором при акомпанїаментї фортепяна, хор мужеский; 3. Шевченко: «Тополя», деклямація (Ів. Пилипець); 4. Сольо скрипове. (Паньків Ст.); 5. Вахнянин: «Ой ішли наші славні Запорожці» (хор міш. читальні в Перемишлянах); 6. Hamerer; «Letzter Gruss», posturno на гарфовій цитрі (виконає о. Купчинський); 7. Шевченко-Лисенко: «Гетьмани, гетьмани», сольо басове з акомп. фортепяна (О. Рибак); 8. Шевченко-Топольницький: «Три шляхи», хор муж.; 9. Шевченко-Лисенко: «На що мені чорні брови», сольо тенорове (О. Селєзінка); 10. Витвицький: «Соловій», фортепян (виконає М. Кекишівна); 11. Лисенко: «Ой вербо, вербо» (хор мішаний з Утїхович); 12. Франко-Лисенко: «Не забудь», сольо тенорове з акомп. фортепяна (Стан. Сїяк); 13. Шевченко-Вахнянин: «Ой по горі ромен цвите» (хор міш. читальні «Просвіта» в Перемишлянах); 14. Ніщівський: «Люблю дивигись», дуєт: тенор і бас (о. Мик. Селєзінка і о. Амвр. Рибак); 15. Нижанківський: «Гимня славяньські» (хор муж.); 16. Шевченко: «Бють пороги», деклямація при акомп. фортеп. (М. Рихвицький); 17. Шевченко-Лисенко: «Завіщанє», октет-хори, закінчить; 18. Образ з живих осіб. Цїни місць: Два перші ряди по 3 К, дальші 2 К, вступ на салю 1 К, для селян і міщан 50 с.

— **Концерт в Перемишли.** Перемиський «Боян» устроює дня 7. липня с. р. при співучастї п. Олександра Носалевича, співака надворної опери в Альтенбурзі, капельмістра п. Маши і музики 77. п. п. концерт з отсею програмою: 1) Hri-mali — увертура з опери «Zaklety Princ» оркестра 77. п. п. 2) L. A. Dietz — Сьпізак — мішаний хор з тов. фортепяну і скрипок 3) N. Vieuxtemps — Brillant Morceau de Salon. сольо скрипове п. Маши в тов. оркестри. 4) Лисенко «Ой чогож ти почорніло» сольо спів п. О. Носалевича. 5) Ф. Колесса «Лемківські пісні», муж. хор. 6) Чайковський «Серенада» сольо спів п. О. Носалевича. 7) Smetana — хор з опери «Prodaná Nevesta» мішаний хор з тов. оркестри.

Іспит з державної рахунковости зложив між иньшими Михайло Паньків з Камінки струм. і Марія Михальська з Винник.

— **Вихор в перемискім.** Дня 2. с. м. звїяв ся над Дружбовичами шалений вихор і знищив стайню на 150 штук худоби та убив бика.

— **Еміґрація.** Дня 30. червня с. р. виїхали до Канади з повітів коломийського і станиславівського три повні ваґони еміґрантів.

— **Конаць кінських перегонів** у Львові запечатано вчєра кровю. Один з їзців, поручник Ельц, упав так нещасливо, що поломив собі кости і розбив голову. Нещасного завезено до військо-

втягати з каси, що придбали Тато. все аж до змарнованого кусника Бо за сах кілька неділь, як відїхала хлїба. Ти, годї міні було прибирати стільки, аби ще й Тобі післати; з того ми були не скирами, скупцями, місяця мусїв я покрити деякі давнійші потреби і видатки. Тобі, кілько я міг, післав, а доходів тепер у літї, зумно пошанували, правда, помірляк знавш, нема майже ніяких. Адже ми обоє разом мали більше часу, в нас, не менше може як у друзаощадити щось. От прикладом се: Стіг сїна від осени до нового сїна повинен вистарчити для одної, на вїть великої корови. А нам вистатчило до половини зими. Правда, корова мала того сїна як хлоп на богатім празнику, та що з того? На корові не прибуло нічого, а ми в половинї зими мусїли викинути двадцять кілька ринських знов на сїно. Сї гроші, як сама знавш добре, придали би ся тепер, аби ратувати Твоє здоровля. А так нема. Купили ми, пригадуєш собі, далеко менше сїна, ніж мали ми перше свого власного, а одначе на значно довше вистатчило при ошадности, хоча о много смачнійше, не минуло ся й вистатчить аж поза нове сїно; корова не мізернійша ніж перше, коли сїна мала повно аж під ногами. А колиб ми се купленє сїно так не щадили, вже давно було би минуло ся і кільканацять ринських знову викидай. Може слуги винні? Та бо даруй — не гнівай ся! І Ти, коли прийшло Тобі робити, не ліпше від них робила, а вони робили робом Панї; зрештою панї базала їм так робити і не помогло, хоча мене се гризало. Така сама ошадність і з дровами, що знаєш, кілько коштували жури й гроша, аби їх придбати для хати. І так з кождою річею, перейшовши

ним іде, там їх поважають люди, бо між ними аж пахне щастєм, взаїмна любов розстєляєт ся на всьому, поважанє й достаток їдуть самі собою, там діточки виховують ся на красних людей, там аж хочєсь жити кождому.

Юлю — серце мов! Ти любиш мене? Скажи, ах скажи, чи буду я ще з Тобою щасливий?? Бог мені сьвідком, я хочу Твоє, мого і наших дітий щастя; чую се в собі сильно, що при Божїй помочи доведу Тебе і наші діточки до щастя, поважаня й достатку, лише коли мене трохи любиш, не гризи мене нічим, бо се для мене страшна мука — гірша від смерти. Іди як розумна, любя жінка за моїм проводом всюди і в кождїй річи, бо я прецїнь Твій чоловік. Адже нас Бог злучив, а церков поблагословила. Не топчїм того, що сьвяте. Там сказано, що треба чоловіка шанувати, любити і його слухати. Чоловік — се велике слово в розумних людей, більше ніж рідний тато, рідна мати, бо тата й маму жінка покине, а за чоловіком піде. Аби так було в нас із початку, мій Боже! Нам були би спливали мило, щасливо спільні дні нашого життя в любїй любві, в поважаню у людей, в дорібку та здоровлю. Ми нині обоє тішились би Твоїм здоровлем та наших любих, дрібненьких діточок. А так пішло Твоє здоровля і мов надірване — ратувати його не придбали ми нічого. Наше подружє було досї таке, немов би Бог увїгнав двох голодних вовків у одну хату. Але при помочи Божїй Ти вже не ся, що була перше.

вого шпиталю, де полежить кілька тижнів, заки прийде до здоровля.

— **3 Борислава** доносять, що в новім законі 805 м. глибокім, власности Микуцького і С-ки, вибухає ропа від п'ятох днів з такою силою, що денно дає 20 до 30 вагонів.

На терені галицького банку кредитового вверчено закон глибокий на 1.001:50 м. і доси ще не натрафлено на нафту. Є се найглибший закон в Галичині. Поглибленя его буде відбувати ся дияментовою системою.

— **Прогульки до Яремча** устроює дня 6. с. м. Тов-о Читальні і взаїмні. помочи функціонерів держ. залізниць. Відїзд зі Львова в неділю о 4. год. 50 мін. рано (час середно-европ.). Карта їзди там і назад коштує II класом 6 К., а III кл. 3 К. Відїзд з Яремча в неділю о 10. год. вечером.

— **3 Куритиби** в Парані пише п. Дмитро Іванків: На кольонії Ріо Кляро тамошні римо-католики Поляки побили Михайла Сумика за те, що робив в латинське сьвято. На Люцеви якийсь польський урядник не каже Русинам будувати церкву і школи при церкві, лиш, аби побудували школу, то їм спровадить учителя з «Польські» а не Русина. Кілька днів загоствив там польський ксьондз, котрий-намість проповіді слова Божого, безлічно визивав Русинів від масонів і так дальше і казав, що рускі сьвященники не є католиками, бо жонаті. На кольонії Антоніо Олінто польський ксьондз пралат Броніковський казав, щоб Русини убили Стефана Думу за се, що їх не хоче пустити до раю, бо рай тільки латинники мають. Русини з того хитрого попа насміялись і казали ему, щоб більше не приїздив на їх кольонію, бо набере латя. Стефан Дума здоров жив. Доїздить тепер там під Бразилієць, та єпископ має надати польського з Куритиби. Тутешний єпископ гніває ся на бразилійських Русинів, що будують церкву без его дозволу. Та з початку, як дозволяли ся, то не позволяв ніде будувати церкву рускої, лиш каплиці. Русини з Куритиби купили пляц з домом. По спорядженю дому буде церков, а тимчасом і так відбуває ся видрава. О. Мартинюк виїхав до Галичини на розказ Митрополита.

— **Іспит зрілости в гімназії в Яслі** зложили Байорек Кондратюк Вільгельм, Бенбен Зепон, Бернацкий Йосиф, Бікас Ростислав, Бочар Кароль, Богачик Іван, Бродацкий Іван, Хрущевский Альфред, Чеснок Теодор (з відзн.), Дрваль Теофіль, Фонфара Михайло, Глязур Вільгельм, Яцківський Альбін, Яворський Флоріян, Йозефчик Йосиф, Косінський Мечислав, Кшиштофорський Тадей, Лушинський Богдан, Маринарчик Роман (з відзн.), Муєвлович Антін (з відзн.), Мичковський Фелікс, Мишковський Адольф, Парись Андрій, Павликовський Тадей, Павловський Стани-

слав (з відзн.), Пец Петро, Пясецкий Іван, Пеннонжек Іван, Пшибила Йосиф, Пицлік Франц, Рафа Йосиф, Рильський Жигмонт, Шавінський Александер, Шурек Михайло (з відзн.), Табак Войтх, Тшецяк Михайло, Тимцик Володимир, Уляш Семен, Вацлавський Генрих, Вільк Альфонс (з відзн.), Войтас Войтх і Зайдель Іван. Сім учеників одержало поправку, а двох репробовано на рік.

— **Як доглядають хорих?** В Бостоні вийшла на яву дуже сензаційна справа, іменню за мно-го хорих в тамошнім шпиталю вмирало. Колиж покликано одну з доворчинь перед слідчого судню для пояснення тої справи, признала ся, що в часі своєї кількатиної служби отруїла 31 пацієнтів, що були віддані під її опіку, а навіть кілька разів хотіла шпиталь пустити з димом. Що могло бути мотивом того страшного злочину, годі було дійти. Женщину-отруїницю засуджено на дожиттєне уміщенє в шпиталі для збожеволілих.

— **10-літня драматична авторка.** На днях прийнято в членя парижського «Стоваришеня авторів» 10-літню дівчину, яка написала доси кілька вдатних драматичних штук. Молоденька писателька називає ся Шальпмена, але підписує ся псевдонімом Кармен д'Асільва. (Румунська королева пише під псевдонімом: Кармен Сільва). Межи її драматичними творами чотири визначають ся вдячною темою і гарним викінченєм, а іменню: «Мамка», водевіль в 2 діях та одноактівки: «Адвокат», «Партерова льожа» і «Як нас любов виче». Сі штуки грають провинціональні театри з великим powodженням. Кармен д'Асільву можна дійсно назвати чудесною дитиною, хоч она вже не виглядає як дитина, а як доросла, досвідна женщина. Коли товариші по пері питали її, звідки она набрала такого досвіду житєвого, який видно в її творах, она відповіла: «Хтож инший, як не люде і суспільність доставили мені матеріялу? Чи думаєте, що очі є на те, аби не видіти і аби не пізнати відворотної сторони медала? На питанє, чому она гордить житєм? Чи задля того, що завнала багато прикраси? она відповіла: «Нічого лихого не я досвідчила. Житє є брудне і тільки є брудне і не заслугоє на те, аби его пізнавати».

Кармен д'Асільва пише тепер нову 3-актову психологічну драму, яку мають виставити в однім з париских театрів.

Краєвий Соїм.

На початку засіданя пос. Абрагамович іменем бюджетової комісії звернув ся до палати з просьбою, щоби з огляду на се, що бюджет вже

полагоджено в комісії, переказати всі петиції, які ще можуть влинути, краєвому виділові до полагодженя. По короткій дискусії ухвалено се внесене. Відтак без відсиланя до комісії надано шпиталеви в Коросні ціху публичного і загального шпиталю і дозволено повітовій радї в Снятинї на позички в квотах 60.000 корон і 21.000 корон.

Дальші внесеня.

Пос. кс. Стояловський мотивує своє внесенє, з жаданем до правительства заснувати в Бялій польско-німецьку учительську семинарию з власною школою вправ; член соїму ректор Дзєслєвський своє внесенє на допущенє абітурієнтів реальних шкіл на виділи філософії, медицини і рільництва; пос. Цєлєцький що-до участі кулок рільничих в ухвалених 100.000 К позичок на закупно бугаїв; пос. Старух в справі зміни конкуренційного закона в сім напрямі, щоби філіяльні парохіяне були вільні від конкуренційних датків на матірну церков. Внесеня переказано комісіям.

Ухвали.

Соїм ухвалив згідно з внесеннями дотичних комісій: уповажнити краєву раду шкільну до переміни 6-класової мужескої школи в Радохові на виділову від слідуєчого року шкільного з перенятєм надвижки коштів на краєвий фонд; ухвалено збільшенє етату краєвого меліораційного бюро, а заразом і урегульованє службових відносин комасаційних ад'юнктів; ухвалив зміну §. 69. краєвого закона водного в тім напрямі, що всякі ушкодження водних уряджень будуть карані гривною від 1 до 300 К, або до місяця арешту; ухвалено жадати установленя посад геометрів евіденційних при кождім повітовім судї.

В дискусії пп. Стапінський, Стояловський і Гурик підносять великі недостатки, хиби і надужитя в тім зглядї, а пос. Стапінський ставить внесенє на заложенє нових книг; відіслано до комісії. Ухвалено візвати правительство, щоби поручило всяким своїм властям комунікувати ся зі сторонами через почту або власні органи, а не через магістрати і громадські зверхности.

Год. 1. засіданє триває дальше.

Правда, моє любе?! Будеш отже мене вже все слухати? Нічим не засмутиш мене? Коли так, то начнемо від Твогого здоровля. Тому будь оцадна. Кілько Тобі треба, візьми собі з каси і ратуї своє здоровлє, як лише можеш, бо здоровлє найпотрібнійше, а описля будеме обоє всюдю оцадними і мусимо назад вложити до каси, та ще й більше, бо пізнійше будемо потребувати знову, коли звідси будемо забирати ся.

Коло мене нема нічого незвичайного. Марулька білила трохи ручники, — гарно білять ся — але перестала, бо тут від довшого часу що дня страшні дощі. Коло ковалихи забрала вода величезну часть города: Срулькову стодолу розвалило, багато дерева попало. В паньства Кайдрів знищила вода город, а в Стефана Матвія і в Бергера була навіть у хатї. Ся вода спливала широко в шумом через дорогу до ріки. В шивниці було до недавна повно води, далеко більше ніж на весні; дорогу, як сходить ся у нас з гори, майже половину забрало на долину, а на тім місці велика фоса. Наш бичок гарний, подібний до красулї; виснає майже все молоко, а мені лишаєть ся тільки на сніданє. Бараболу докінчує Марулька сапати; дощі не дають. Їсти варить, як на Марульку, не зле; росїя щось два рази не можна було їсти, багато води доляла. В городї все красне, давнійше облолола; в короткім часі треба буде деякі грядки другий раз полоти. Низький горох цвєте вже; редьковцю засїяла другий раз, бо перша вже ми-

нула ся Дякова Параска приходить що дня до нас; тужить дуже за нашими дітьми. Чи Оля ходить ще з пивкою і чи вже говорить? Що і як вимовляє? Чи мальчик вже сидить? Чи не змізернів? Параска дуже добра дитина, може вірнійша для нас ніж Марулька, все помагає їй та радить, аби для нас була добра й вірна. Дяка маю пийшого — старший чоловік, трохи придурковатий, меншкає в трунарни, хотїв би женити ся з Параскою, навіть освідчив ся.

Я помаленьки приходжу до себе. Що там з Тобою? Рад би я бути коло Тебе, коли будеш у Львові, та дарма — на жаль нема зва чо-го. Я сиджу майже все в дома, маю много роботи; часом вечером рідко коли піду на кругольно, аби розірвати ся трохи. Часто питають ся панї, коли приїждаш до дому? Рад би я, аби Ти ходила на театральні представлєня, коли загоствить там театр. На се прислав би я Тобі по змовї грошій трохи, бо таким робом розірвалась би Ти і дещо навчила ся. Запитай ся в касі, чи ми маємо платити від своїх грошій особисто-доходовий податок, чи може каса платить сама? Я запишю всі свої видатки. Кажуть люди, що тепер виглядаю далеко ліпше, коли Ти відїхала. Твоє ліжко ще до нинї стоїть нерозстелюване, навіть верухавє. Почта в нас тепер відходить о четвертій годї рано, а приходить о четвертій по полудни. Марулька чистила позавчера велику лямпу і збила умбру й скелко. Дуже красно взносить ся по шнурках фасо, я довола альта-

ни. Сього року, здаєть ся, не буде бараболє, бо страшні дощі, а капуста коло бараболє дуже мізерна, в городї знову красна. Трава в сім часі може трохи більша ніж тамтого року; вневдовзі треба буде ко-сити, аби лише дїждати ся погоди. Венричок виглядає так те-пер як Гануцька, хоча не конче радо їсть буряки. Більше не даємо нічого. Кури несуть ся, якось не квочають; одна нанесла яєць під стайнею і сидїла на них. Ми взяли до хати, а вона не хотїла сидїти. Тепер хоче нам дати квочку з яйцями Камінська, а описля аби ми їй дали за се половину курят, розумієть ся, й квочку віддали. Може се не буде зле?

Щось мені видаєть ся за мало грошій в касі. Адже лишє від 400 ринських за три роки повинно бути по 5% 460 р.; там було 500 р., а потім 600; взяли ми всего 180 р., полишило ся чистого капіталу без процент в 420, а де процент? Щось там мусить бути... Може побачу сю книжочку, то переконаю ся. А може написала би Ти мені докладно, що стало ся з тими грїшми; що так мало в касі? Бо щось мусить бути, се більше як певне. Може ти помилила ся тепер, як писала до мене, додаючи, що в касі маємо всего 450 р., словами: чотирьста пятьдесят ринських. Жду доклада одного поясненя.

Ще одно: трохи невластиво адресуєш до мене. «Високопреподобний» належить ся крилошанам, а не мені. Мене титулуєть ся «Преподобний»; звичайно адресуєть: «Всечеснійший». Могого імени не дроби

на верху. Коли рекомендуєш лист, то не треба додавати місцев стице й латинськими буквами, вистачить руська напись, пропасти не може, бо рекомендований, хай чужі люди вчать ся по нашому читати. Адресуй поправно; хай не думають люди, читаючи по почтах, що дістаю листи від якоїсь кухарки, а не від своєї жінки.

З ким спить Оля? Стережи її як ока в голові, бо там дорога за порогом і близько потїк, то знаєш, що се для дитини може бути нещастєм.

На тім кінчу сей предовжезний лист. Дякую Тобі ще раз щиро за хусточки, а головно за красні на них монограми і за ще кращу сорочку. Цїлую Тебе і мої любі діточки — Андрій.

Мамі цїлую ручї і здоровлю Всїх наших, а кумам мого сина складаю щиросерденну подяку за прислугу і їх дари; найбільше дякую вашому старенькому Вуйцеві, що охрестили, не жалуючи в тім віці свогого труда.

У кого брала Ти гербату? Яку і по чому? Я купив там, де казала Марулька. Говорила, що Ти брала пачку по 28 кр., але дуже зла. Нинї дістав я судове завїзване в справі нашого дружби. Не знати, як присудять? Чи він зараз віддаєть мені довг? Чи будуть обтягати йому з пенсії. Погана істория.

(Конець буде).

Телеграмми.

Любляна, 4. липня. Ліберальні Словінці устроюють в неділю віче, аби на ній напаятувати поведене клерикальних Словінців в соймі. — Поліція зарядила знищення афішів, в яких ліберали накинули ся на клерикальне стороництво, в небезпеченство, що в неділю прийде до демонстрацій і галабурд.

Рим, 4. липня. Неаполітанські дневники доносять, що поліція в Неаполі одержала донесенє про заговор анархістів на жите короля Віктора Імануїла.

Лондон, 4. липня. Бруксельський кореспондент Daily Telegraph доносить, що в Карльсбаді має відбутися з'їзд канцлерів Більова, Голуховського і Принеттіго в цілі обговорення торговельно-політичних справ і справи російско-болгарського договору воєнного. З'їзд має відбутися за почином Австро-Угорщини.

Лондон, 4. липня. Доносять, що італійський король має прибути на англійський двір, а можливо, що відвідає також французького президента.

Лондон, 4. липня. Заперечують вісти подані англійськими дневниками, що королівським гостем, який допустив ся злочину проти моральности, мав бути кв. Юрій, губернатор Крети. Кружить чутка, що ним мав бути 23-літній кв. Франц Браганца.

Берлин, 4. липня. Localanzeiger доносить з Петербурга, що цар має покликати до себе представителів всіх верств суспільних, аби випитати їх про положенє і відносини населеня в Росії. Сему противлять ся міністри.

Лондон, 4. липня. Вчорашній бюлетин стверджує, що король перевів ніч спокійно і стан здоровля ностійно поліпшує ся.

Конкурс.

Виділ Руского Товариства педагогічного у Львові розписує сим конкурс на прийняте учеників до Бурси Товариства педагогічного на рік шк. 1902/3. Приймати ся будуть ученики середних шкіл, сини членів Руского Товариства педагог. у Львові, за оплатою 12 до 24 К місячно.

До поданя долучити треба: 1) Свідочтво шкільне з послідного півроку. 2) Свідочтво стану маєткового родичів, 3) Деклярацію що-до місячної заплати. Оплата посилає ся кожного місяця з гори на руки заряду Бурси Руского Товариства педагогічного у Львові.

Питомці обовязують ся всі без виімку ходити на науку сьпіву, а від III кл. почавши також на науку язика французького. Жадному з поміж питомців не буде вільно взяти яке небудь занятє (прим. лекцію) поза Бурсою.

Кождий питомець має привезти з собою 6 пар сьідного біля, 4 простирала, 2 пішевки, 6 пар шкарпиток, 12 хусточок, 4 ручники, подушку, коцик до накриваня і порядне одіє та 2 пари черевиків. Все біля має бути значене.

Поданя адресувати треба до Руского Товариства педагогічного у Львові.

Речницє конкурсу до 1. н. ст. серпня 1902.

Виділ.

— МІС ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

Львів, ринок ч 10. (дім «Просьвіти».)

в одиноким руским Товариством асекураційним.

Фонди «Дністра» з днем 31. грудня 1901.

Дністер

Фонд резервовий	386 402	кор. 83 сот.	} разом 645,383 кор. 59 сот.
Резерва премій	205 227	" — "	
Резерва спеціальна	6 000	" — "	
Фонд емеритальний	47 753	" 76 "	

«Дністер» обезпечує будинки як також збіже і папу против шкід огневих. Всі три ВП. Ординарияти припоручили «Дністер» Веч. Духовенству і всім вірним.

Оплата премій в «Дністрі» в уміркована, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє

«Дністер» межі своїх членів яко звороти. В р. 1900. і 1901. виносить зворот 8%. Шкоди виплачує «Дністер» дуже скоро, а оцінку шкід переводить разом з делегатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив «Дністер» 5.075 відшкодовань в сумі 2,656.787 кор.

Члени «Дністра» можуть без перешкоди зятягати гозички в Банку краєвим і касах ошадности, бо каси ті приймають поліси «Дністра» при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечити через «Дністер» — капітали на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д. — краківським Товаристві, а з провізії від тих обезпечень відступає «Дністер» часть на рускі добродійні цілі.

Агенції передає «Дністер» радо селянам, господарям, особливо де нема «Дністра». Агенти заробили 349.486 кор. провізії.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра».

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На жите обезпечайте ся тільки через «Дністер».

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1902.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова		
посп.	особ.			посп.	особ.			
приходить о годині				відходить о годині				
1.35	6:10	з	Кракова, Берліна, Варшави, Відня	2.40	6:25	до	Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор	
	6:20	з	Чернівців (Іцкан, Галацу), Чорткова		6:30	до	Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
	6:50	з	Брухович, шод. від 15. мая до 14. вер. вк.		6:43	до	Янова дв. Підзамче	
	7:45	з	Янова		6:35	до	Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича	
	7:40	з	Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче		8:30	8:40	до	Кракова (Відня, Праги), Берліна
	8:00	"	" на дв. головний		2:55	9:00	до	Лавочного, Хирова, Калуша
	8:10	з	Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова		9:15	до	Янова	
	8:15	з	Сокала, Гали рускої		9:50	до	Белзця, Сокала, Любачова	
	8:50	з	Кракова, Відня, Праги, Берліна		10:30	до	Чернівців, Потутор	
	10:25	з	Рашова, Любачева		10:40	до	Тернополя, Потутор, дв. Піда.	
	11:55	з	Станиславова (Кересмезе, Потутор)		10:57	"	" дв. гол.	
	1:10	з	Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава		1:25	до	Янова від 1. мая до 15. вересня в неділю і сьвята	
1:23	з	Янова	2:15	до	Брухович від 15. мая до 14. вересня в неділі і сьвята			
2:20	з	Підволочиск, Копичинців на дв. Піда.	3:05	до	Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.			
2:35	"	" на дв. голов.	3:15	до	Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.			
1.45	3:14	з	Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	3:26	до	Брухович шод. від 1. мая до 15. вер.		
	4:40	з	Самбора, Стрия, Сколього (15. - 30.9)	3:30	до	Рашева, Хирова, Любачева		
	5:11	з	Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Піда.	Ніч				
	5:35	"	" на дв. голов.	12:45	6:10	до	Станиславова, Жидачева	
	5:40	з	Чернівців, Іцкан	6:20	до	Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		
5:50	з	Кракова	6:30	до	Янова від 1. мая до 15. вер. будні дни а від 16. вер. до 30. цьвіт. 1903. щоденно			
12.15	6:00	з	Сокала, Белзця і Любачева	6:35	до	Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова		
	8:04	з	Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	7:10	до	Сокала і Рави рускої		
	9:12	з	Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)	8:16	до	Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)		
	9:20	з	Чернівців, Букарешту	8:25	до	Перемішля		
	9:25	з	Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і сьв.)	9:00	до	Підволочиск, Бродів гол. дворець		
	8.40	9:50	з	Кракова, Відня, Берліна) Ясла, Розвадова	9:20	"	" дв. Підзамче	
		10:03	з	Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	10:05	до	Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.	
		10:02	з	Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Піда.	10:30	до	Іцкан, Чорткова	
		10:20	"	" на дв. голов.	11:00	до	Кракова, Відня, Варшави, Праги	
		10:50	з	Лавочного (Пешту) Хирова Калуша	11:10	до	Підволочиск, Бродів дв. головний	
3:14		з	Тернополя, Грималова на дв. Підзамче	11:32	"	" дв. Підзамче		
8:35		"	" на дворець головний	4:15	до	Кракова, Відня, Праги, Самбора		
				5:50	до	Брухович від 15. мая до 14. вер. шод.		

ЗАМІТКА: Пора нічна чинить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський рїкнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцких ч. 5.) уділяє поясненє в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їади.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміювані
- 4% листи товариства кредитового земского
- 4 1/2% листи Банку краєвого
- 5% облігації Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного